

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf. III. 20.397/2018/8.

A Debreceni Ítéltábla a dr. Szvetnik Ágnes jogtanácsos által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Sebestyén Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: dr. Sebestyén Ádám ügyvéd) által képviselt I. r. alperes neve (I. r. alperes címe) I. r., a Dezső és Társai Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: dr. Marjai Attila ügyvéd) által képviselt II. r. alperes neve (Cg. ..., II. r. alperes címe) II. r. alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indult perében az Egri Törvényszék 2018. március 20. napján kelt 4.P.20.202/2017/15. számú ítélete ellen a felperes 16. sorszámú fellebbezése alapján, az alulírott napon - tanácsülésen - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja, a perköltségviselés vonatkozásában részben megváltoztatja, mellőzi a felperes perköltség viselésére kötelezését, és kötelezi az államot, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az I. r. és II. r. alperesek részére külön-külön 127 000 - 127 000 (Százhuszonhétezer-százhuszonhétezer) Ft elsőfokú perköltséget.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az államot, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az I. r. és II. r. alperesek részére, személyenként 12 700 - 12 700 (Tizenkettőezer-hétszáz-tizenkettőezer-hétszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasító, és a felperest az I. r., valamint a II. r. alperesek részére külön-külön 127 000 Ft perköltség megfizetésére kötelező, fellebbezett ítéletében az alábbi tényállást állapította meg.

Az I. r. alperes, mint megrendelő 2009. április 30.-án P-n „Szolgáltatási szerződést” kötött a II. r. alperessel, mint szolgáltatóval, amely szerződés alapján a II. r. alperes vállalta az I. r. igényeinek megfelelően a járóbeteg ellátáshoz kapcsolódó laboratóriumi vizsgálatok elvégzését, és az ezzel összefüggő szolgáltatások nyújtását a szerződésben rögzített feltételekkel. A laboratóriumi vizsgálatok körét a szerződés I. számú melléklete tartalmazta.

A szerződés szerint a II. r. alperest az általa elvégzett vizsgálatok alapján az OEP által finanszírozott összeg 100%-a, a mintavételekért pedig - a jogellenőrzésért fizetett összeg nélküli - 50%-a illette meg. Az elszámolás alapjaként az elvégzett vizsgálatok WHO kód szerinti teljesítéskori ... pontértékét határozták meg.

Szabályozták a II. r. alperes teljesítéséért járó kifizetések feltételeit és határidejét is.

A szerződés 18. pontja szerint a 2009. május 1-jén hatályba lépett szerződés határozatlan időre szól, azt a felek 30 napos felmondási határidővel, a másik félhez intézett írásbeli nyilatkozattal mondhatták fel.

Az alperesek a P.-n 2012. július 1-jén megkötött „Szolgáltatási szerződés módosítás” elnevezésű megállapodással a korábbi szerződés rendelkezéseinek a változatlanul hagyása mellett úgy módosították azt, hogy annak tárgyát kiterjesztették a fekvőbeteg laboratóriumi vizsgálatok elvégzésére is. Ez utóbbi vizsgálatok esetében az elszámolás alapjaként 1,47 Ft/pont összeget határoztak meg, és rendelkeztek a fekvőbeteg laboratóriumi vizsgálatok díja kifizetésének a feltételeiről, a határidejéről. A szerződés módosítás az alapszerződésben írt felmondási feltételekkel 2012. július 1-jén lépett hatályba és határozatlan időre szól.

A II. r. alperes - a könyvelésének az adatai szerint - a perbeli alap-, illetve a módosított szerződés alapján 2009. évben 5 646 599 Ft, 2010. évben 12 414 880 Ft, 2011. évben 13 668 987 Ft, 2012. évben 19 613 654 Ft, 2013. évben 19 968 849 Ft, 2014. évben 20 018 158 Ft, 2015. évben 20 912 477 Ft, 2016. évben pedig 23 969 254 Ft értékben állított ki számlát az I. r. alperes részére.

Az Á.Sz. az I. r. alperesnél a 2015. évi zárszámadás helyszíni ellenőrzése során, 2016. május 12-én szerzett tudomást az alperesek között létrejött alap, illetve az azt módosító szerződésről. Erre tekintettel 2016. június 16-án jogorvoslati eljárást kezdeményezett a K.D.-nál arra hivatkozva, hogy a II. r. alperes az I. r. alperes részére (helyesen az I. r. alperes a II. r. alperes részére) 2015. évben összesen 22 163 711 Ft kifizetést teljesített, amely alapján megállapítható, hogy a szerződés 2012. évi módosításával olyan új beszerzést valósított meg, amelynek értéke meghaladta a közbeszerzési értékhatárt.

Hivatkozott arra, hogy a szerződés módosításkor hatályban volt, a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény (Kbt.) 6. § (1) bekezdés b) pontja szerint a törvény hatálya alá tartozó I. r. alperes a szerződés módosítással megvalósított új beszerzéssel - a Kbt. 18. §-a szerinti egybeszámítási kötelezettségre tekintettel - megsértette a Kbt. 5. és 19. §-ában előírt közbeszerzési eljárás lefolytatásának a kötelezettségét.

Hivatkozott a Kbt. 140. § (2) bekezdés b) pontjának a megsértésére is, és kérte a Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pontja szerint a jogsértések megtörténtének a megállapítását.

A K.D. a 2016. július 15-én kelt .../6/2016. számú határozatával a Kbt. 152. § (2) bekezdés e) pontja és (4) bekezdés a) pontja alapján megállapította, hogy az I. r. alperes megsértette a Kbt. 119. §-a szerint alkalmazandó 5. §-át, ezért őt 200 000 Ft pénzbírság megfizetésére kötelezte. Az I. r. alperes nem élt jogorvoslással a döntőbizottság határozata ellen.

A felperes 2016. augusztus 8-án terjesztette elő a keresetét az Egri Járásbíróságon, és a Kbt. 127. § (1) bekezdés a) pontja, valamint az rPtk. 239/A. § (1), a Kbt. 164. § (1), (4) bekezdései alapján kérte, hogy a bíróság - mivel a szolgáltatás teljesedésbe ment, az eredeti állapot nem állítható helyre - állapítsa meg az alperesek által 2015. évben megvalósított megrendelés alapján kötött szerződés érvénytelenségét, és kizárólag az I. r. alperest kötelezze a perköltség megfizetésére.

Utóbb keresetét akként pontosította, hogy a 2009. április 30. napján megkötött szolgáltatási szerződés érvénytelenségének a megállapítását kérte.

Az Egri Járásbíróság a 2017. március 7. napján jogerőre emelkedett 8.P.21.078/2016/11. számú végzésével megállapította hatáskörének hiányát, és elrendelte a peres ügy iratainak az áttételét az Egri Törvényszékhez.

Az I. r. alperes a kereset elutasítását kérte.

Azt állította, hogy a felperes nem jelölte meg sem a keresete anyagi, sem eljárásjogi jogalapját. Vitatta a felperes keresetösszeírását is.

A II. r. alperes ellenkérelme a felperes alaptalannak tartott keresete elutasítására irányult.

Arra hivatkozott, hogy a Kbt. 164. §-a szerint a közbeszerzési eljárás lefolytatásának mellőzése miatti érvénytelenségi per feltétele az, hogy a K.D. előzetesen megállapítsa a Kbt. 127. § (1) bekezdése szerinti valamely tényállás megvalósulását.

A Kbt. 127. § (1) bekezdés a) pontja alapján az érvénytelenség kizárólag azon szerződés vonatkozásában állapítható meg jogszerűen, amelyre a K.D. előzetesen kimondta a közbeszerzési eljárás mellőzését.

Előadta, hogy az Á.Sz. által kezdeményezett jogorvoslati eljárásban a vizsgálat tárgyát kizárólag a 2015. évi teljesítés képezte. Ez határozta meg a K.D. vizsgálatának a terjedelmét is, ahhoz a K.D. az eljárásában kötve volt. Az eljárás tehát nem terjedt ki a felek között 2009. évben létrejött szerződésre, illetve annak a 2012. évi módosítására, csak a 2015. évi teljesítések tekintetében állapította meg a közbeszerzési eljárás jogszerűtlen mellőzését, mint jogsértést.

Álláspontja szerint a felperes ezért a módosított keresetében nem kérhette a 2009. április 30-án megkötött szolgáltatási szerződés érvénytelenségének a megállapítását.

Azzal is érvelt, hogy a 2009. évi szerződés és a 2012. évi szerződés módosítás vonatkozásában leteltek az Á.Sz. jogorvoslati eljárás kezdeményezésére rendelkezésre álló objektív és szubjektív határidők is. Ezeknek a szerződéseknek az érvénytelensége megállapítására tehát jogszerűen nem indítható jogorvoslati eljárás.

A felperes előadta, hogy a 2015. évi beszerzések vizsgálatával összefüggésben hivatali kezdeményezés alapján állapította meg a jogsértést, amelynek az alapja a 2009. április 30-án megkötött szolgáltatási szerződés volt, ezért kérte megállapítani ennek a szerződésnek az érvénytelenségét.

Hangsúlyozta, hogy mivel a teljesítések egy jogsértően megkötött szerződés alapján történtek, ezért nem kérhette a 2015. évre vonatkozó teljesítések érvénytelenségének a megállapítását, hiszen ez a kérelem polgári jogi szempontból nem lenne alátámasztható.

Megjegyezte, hogy amennyiben a bíróság a szerződést a határozathozatalig terjedő időre hatályossá nyilvánítja, úgy a jogszabály alapján köteles az I. r. alperessel szemben bírságot kiszabni.

Az I. r. alperes fenntartotta a kereset elutasítására irányuló kérelmét, a szerződés érvénytelenségének megállapítása esetére azonban nem ellenezte a szerződés határozathozatalig terjedő érvényessé nyilvánítását, mint jogkövetkezmény alkalmazását.

Utalt arra, hogy a vele szemben kiszabott 200 000 Ft bírságot már megfizette, és előadta, hogy a vitatott jogviszony időközben felmondásra került.

Észrevételezte, hogy a felperes nem jelölte meg, hogy a keresettel támadott, 2009. évben kötött szerződést miért tekintette érvénytelennek a létrejött időpontjában is. A 2015. évben megvalósult teljesítésekből nem következik az, hogy a korábban megkötött szerződés teljes egészében érvénytelen lenne.

Sérrelmezte, hogy a felperes nem tette vizsgálat tárgyává a teljes jogviszonyt, ezért nem kérheti megalapozottan a „teljes jogviszony érvénytelenségének” a megállapítását. Mivel sem az Á. Sz., sem a felperes nem vizsgálta a teljes jogviszonyt, csak a 2015. évet, ezért nem vonhat le megalapozottan következtetést a jogviszony egészére nézve.

A felperes megismételte azt a hivatkozását, miszerint a keresettel azért kérte a 2009. április 30. napján létrejött szerződés érvénytelenségének a megállapítását, mert a közigazgatási határozatában

az ez alapján történt, a 2015. január 1. és 2015. december 31. napja közötti szolgáltatások esetében állapította meg a jogsértést.

Előadta, hogy a keresetindítás törvényi kötelezettsége volt, a jogorvoslati eljárásban pedig kötve volt az azt kezdeményező Á. Sz. kérelméhez, aki viszont csak olyan jogviszonyra kezdeményezhetett jogorvoslatot, ami a Kbt.-ben foglalt jogvesztő határidőn belül történt.

Arra hivatkozott, hogy csak a szerződés érvénytelenségének a megállapítását kérhette, hiszen a Pp. nem teszi lehetővé azt, hogy a bíróság egy szerződés alapján egy időtartamra vonatkozóan, vagy egy időpontot követően állapítsa meg a szerződés semmisségét. A jogszabályok értelmében kizárólag a 2009. évi szerződés semmisségének a megállapítását kérhette. Erre a „paradox jogi helyzetre” tekintettel kérte a keresetében csupán annak a megállapítását, hogy a 2009. évi szerződés érvénytelen, további jogkövetkezmény alkalmazását azonban nem.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak találta.

Rögzítette, hogy a felperes módosított keresete egyértelműen a 2009. április 30-án megkötött szolgáltatási szerződés érvénytelenségének a megállapítására irányult, és a keresetindítás alapját képező .../6/2016. számú határozatát a felperes a 2011. évi CVIII. törvény (Kbt.) rendelkezései alapján hozta meg.

Ez a határozat egyértelműen tartalmazza, hogy a Kbt. 5. §-ának a megsértését az I. r. alperesnek a „laborvizsgálatok elvégzése 2015. évben - Kbt. mellőzése” tárgyú beszerzése alapozta meg. A felperes a határozat szerint az I. r. alperes 2015. évi, a II. r. alperestől eszközölt beszerzéseit a Kbt. 7. § (4) bekezdése szerinti szolgáltatás megrendelésnek minősítette, amelynek értékét a Kbt. 13. § (1) bekezdésében írt módszerrel állapította meg.

Megállapította, hogy a felperes a hatósági jogkörében eljárva a perbeli szerződések 2015. évi teljesítését, mint a Kbt. szerint önálló, de egybeszámított értékű szerződéseket vizsgálta, azzal kapcsolatban állapította meg az I. r. alperes jogsértését. A 2009. évben kötött szerződés vonatkozásában nem vizsgálta, hogy annak megkötésekor vagy az azt követő teljesítések során, illetve a 2012. évi módosítás létrejöttékor beleütközött-e a szerződéskötés/tejesítés az akkor hatályos közbeszerzési szabályokba, ezért a Kbt. 164. § (1) bekezdése alapján indított perben a bíróság sem tehet ilyen megállapításokat.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint mivel a felperes a közigazgatási határozatban kizárólag a 2015. évi teljesítések, mint önálló szerződések tekintetében állapította meg a jogsértést, a keresetét is kizárólag ezeknek a szerződéseknek az érvénytelensége megállapítása iránt terjeszthette volna elő. A perbeli, 2009. április 30-án megkötött szerződés (amelyet a Kbt. felperes által hivatkozott rendelkezései szerint a 2015. évi szerződésekhez képest önálló szerződésnek minősített) érvénytelenségének a megállapítása iránti keresete ezért alaptalan.

A felperes a 18. sorszám alatt pontosított fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, és a felperes kereseti kérelme szerint az alperesek között 2009. április 30-án létrejött szolgáltatási szerződés érvénytelenségének a megállapítását kérte a további jogkövetkezmények alkalmazása nélkül. Kérte az alperesek egyetemleges kötelezését a perköltsége megfizetésére.

Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

Szerinte az elsőfokú bíróság tévedett, amikor azt állapította meg, hogy a felperes az alperesek közötti 2015. évi teljesítéseket önálló szerződéseknek tekintette a Kbt. 7. § (1) és (4) bekezdései alapján, és a 2015. évi szerződések tekintetében állapította meg a Kbt. 164. § (1) bekezdése alapján a jogsértést, ezért a keresetét is kizárólag ezen szerződések érvénytelenségének a megállapítása iránt terjeszthette volna elő.

Tévedett abban is, hogy a felperes a keresete elutasítása mellett kötelezhető az alperesek részére perköltség megfizetésére.

Hangsúlyozta, hogy a felperes a közigazgatási határozatban azt állapította meg, hogy az I. r. alperes a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzését folyamatos, a 2009. évben megkötött és 2012. évben módosított szerződésen alapuló, jogsértő egyedi beszerzésekkel valósította meg több év viszonylatában, ezért nem lehetett elkésettnek tekinteni a jogorvoslati eljárás kezdeményezését.

Mivel az eljárás kezdeményezője a közbeszerzési eljárás mellőzésével elkövetett jogsértés időpontjaként a 2015. évet jelölte meg, ez a felperest kötötte, és eljárása során is csak azt vizsgálhatta, hogy 2015. évben az I. r. alperes elkövetette-e a jelzett jogsértést.

Megjegyezte, hogy a közbeszerzési törvény módosításai nem érintették a közbeszerzési eljárás mellőzésének tényállási elemeit, és a közbeszerzési értékhatár sem módosult.

Vitatta, hogy önálló szerződésnek tekintette a Kbt. 7. § (1) és (4) bekezdései alapján a 2015. évi teljesítéseket. A Kbt. 7. § (1) és (4) bekezdései alapján csupán azt a konjunktív feltételt vizsgálta, hogy az adott tárgyú beszerzéshez szükséges volt-e a közbeszerzési eljárás lefolytatása. Állította, hogy ilyen megállapítást a döntőbizottsági határozatnak az indokolása sem tartalmaz.

Megismételte, hogy azért kérte a perbeli, 2009. április 30-án megkötött szerződés érvénytelenségének a megállapítását, mert ez alapján a szerződés alapján a 2015. január 1. és december 31-e közötti időszakban történő teljesítések vonatkozásában állapította meg a közbeszerzés jogsértő mellőzését.

Álláspontja szerint a jogsértés ugyan megállapítható az egyes költségvetési évekre tekintettel is, azonban mivel egy már jogsértő szerződést nem lehet jogszerűen módosítani, meghosszabbítani, ezért volt indokolt az alapszerződés érvénytelenségének a megállapítását kérnie. Mivel a 2015. évben történt teljesítések is a folyamat részeként a 2009. évben jogsértően megkötött szerződés alapján történtek, ezért polgári jogi szempontból sem kérhette kizárólag a 2015. évre vonatkozóan a szerződés érvénytelenségének a megállapítását.

Sérlemelte, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére kötelezte a felperest az alperesek perköltsége megfizetésére, hogy maga is megállapította azt, hogy a felperes a Pp. (helyesen Kbt.) 164. § (1) bekezdésének kötelező rendelkezéseire tekintettel kezdeményezte a pert, ezért a Pp. 78. § (3) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság nem kötelezhette volna őt perköltség megfizetésére.

Az I. r. alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet indokai alapján történő helybenhagyását kérte.

A II. r. alperes a fellebbezési ellenkérelmében szintén az elsőfokú ítélet indokai alapján történő helybenhagyását kérte, a felperesnek a másodfokú perköltség megfizetésére kötelezése mellett.

Az ítéletábra felhívására a felperes nem nyilatkozott, az I. és II. r. alperesek pedig nem kérték az ügyben tárgyalás tartását, ezért az ítéletábra a jelen perben a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 629. §-a és 630. § (1) bekezdése folytán még alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (1952. évi Pp.) 256/A. § (1) bekezdés f) pontja és (3)-(4) bekezdése alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés a per főtárgya tekintetében alaptalan, a perköltségviselés vonatkozásában részben alapos.

A felperes a másodlagos fellebbezési kérelmében kizárási okra nem hivatkozott (1952. évi Pp. 252. § (1) bekezdése); nem állított eljárási szabálysértést, és az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást sem vitatta (1952. évi Pp. 252. § (2) bekezdése); és további bizonyítási indítványa sem

volt (1952. évi Pp. 252. § (3) bekezdése). Így a felperes fellebbezési indokai alapján sem merülhetett fel a másodlagos fellebbezési kérelem teljesítése.

Az elsőfokú bíróság a perbeli tényállást a szükséges körben, a kellő mélységben feltárta, a rendelkezésére álló okirati bizonyítékok alapján a per főtárgyát illetően megalapozott, jogszerű, érdemben helyes döntést hozott. Határozatát a megfelelő jogi indokolással ellátta, ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét az érdemi döntést illetően az 1952. évi Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával - utalva a 254. § (3) bekezdésére is - annak helyes indokai alapján hagyta helyben.

Az ítéletábra csupán a felperes fellebbezési hivatkozásaival összefüggésben mutat rá az alábbiakra. A felperes tévesnek tartotta az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, miszerint a felperes az alperesek közötti, 2015. évben történt teljesítéseket a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény (Kbt.) 7. § (1) és (4) bekezdései alapján önálló szerződésnek tekintette.

A kereset alapját képező .../6/2016. számú K.D.-i határozat rendelkező része a 2015. évi beszerzések vonatkozásában állapította meg azt, hogy a beszerző megsértette a Kbt. 5. §-át. A határozat indokolásában - az objektív határidő leteltére történt hivatkozás cáfolata körében - az alábbi jogi érvelés található: „Megállapította, hogy a beszerző a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzését folyamatos, jogsértő egyedi beszerzésekkel valósította meg több év viszonylatában”, majd a határozat 7. oldal 6. bekezdésében megállapította azt is, hogy a 2009. évben megkötött, majd 2012-ben módosított szerződés alapján történő beszerzések a Kbt. 7. § (4) bekezdése szerinti szolgáltatás megrendelésnek minősülnek.

A felperes a 2016. augusztus 8-án előterjesztett keresetében „az alperesek által 2015. évben megvalósított megrendelés alapján kötött szerződés” érvénytelenségének a megállapítását kérte. A keresetlevele 4. oldal utolsó bekezdése szerint „Az I. r. alperes jogsértően mellőzte a 2015. évre a II. r. alperessel létrejött szerződés esetén a közbeszerzési eljárás lefolytatását a .../6/2016. számú határozatban megállapítottak alapján”, majd az 5. oldal 2. bekezdésében megismételte azt a kérelmét, miszerint „a bíróság állapítsa meg az alperesek között 2015. évben létrejött szerződés érvénytelenségét”.

Az Egri Járásbíróságon a 7. sorszám alatt érkezett előkészítő iratában a felperes módosította a keresetét, és a 2009. április 30-án kötött szolgáltatási szerződés érvénytelenségének a megállapítását kérte.

Az Egri Törvényszék 8. sorszám alatt benyújtott előkészítő iratában pedig megismételte a döntőbizottsági határozatban írt megfogalmazást, és kifejtette, hogy a jogorvoslati eljárásban az alperesek között 2009-ben létrejött, majd 2012-ben módosított szerződésen alapuló 2015. évi beszerzéseket vizsgálták, az ezek vonatkozásában megállapított jogsértés miatt kérte az alapszerződés érvénytelenségének a megállapítását, mivel álláspontja szerint polgári jogi szempontból más, a Kbt. 164. § (1) bekezdésén alapuló kereseti kérelmet nem terjeszthetett elő.

Az elsőfokú bíróság a felperes perbeli nyilatkozatait ezért nem értelmezte tévesen. A döntőbizottsági határozat és a kereset szerint is a felperes az I. r. alperes 2015. évi beszerzését a Kbt. 7. § (4) bekezdése szerinti szolgáltatás megrendelésnek tekintette, ami a jogszabályhely szerint olyan visszerthes szerződés, amelynek tárgya különösen valamely tevékenység megrendelése az ajánlatkérő részéről.

A felperes által állított „paradox jogi helyzet” éppen az, a felperes által a döntőbizottsági eljárásban követett, logika oldotta volna fel, ha a 2009-ben megkötött, majd 2012. évben módosított szerződést az alperesek közötti keretszerződésnek tekintve, az egyes években leadott megrendeléseket, illetve teljesítéseket mint a keretszerződés teljesítéseként kötött egyedi szerződéseket vizsgálja a döntőbizottság a jogorvoslati eljárásban (mintahogyan ezt meg is tette), és ezekre az egyedi, a döntőbizottság határozatában megállapítottan a jogsértő szerződésekre

vonatkozóan kéri a felperes a Kbt. 164. § (1) bekezdése szerint az érvénytelenség megállapítását, és az érvénytelenség jogkövetkezményének az alkalmazását.

Az ítélet tábla minden tekintetben egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletében abban a körben kifejtett indokolással, hogy a felperes .../6/2016/7. számú döntőbizottsági határozata alapján (amely határozat alapját képező eljárásban nem került vizsgálatra az, hogy a 2009. április 30-ai szolgáltatási szerződés megkötésekor az I. r. alperes jogellenesen mellőzte-e a közbeszerzési eljárás lefolytatását, és a 2009. április 30-ai szerződés tekintetében jogsértést nem állapított meg) a felperes nem kérhette alappal a 2009. április 30-ai szerződés érvénytelenségének a megállapítását.

Alaposnak találta azonban az ítélet tábla a felperesnek az elsőfokú ítélet perköltségviseléséről szóló rendelkezése elleni fellebbezését.

A következőket bírói gyakorlat szerint (BH1992.644. számú eseti döntés) a polgári perrendtartásnak a perköltség viselésére vonatkozó általános rendelkezései akkor alkalmazhatóak, ha nincs eltérő költségviselési szabály.

A felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy az 1952. évi Pp. 78. § (1) bekezdésében írt általános szabály (miszerint a pernyertes fél költségeinek a megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni) alóli kivételt fogalmaz meg az 1952. évi Pp. 78. § (3) bekezdése, amikor úgy rendelkezik, hogy ha a bíróság elutasította az ügyész, illetve a külön jogszabállyal erre feljogosított személy vagy szervezet keresetét, akkor a perköltség megfizetésére az államot kell kötelezni.

A Kbt. 164. § (1) bekezdése kötelezi a Közbeszerzési Döntőbizottságot az ott meghatározott esetben a perindításra, a felperes a jelen pert ez alapján indította. A keresete elutasítása folytán ezért az 1952. évi Pp. 78. § (3) bekezdése szerint az elsőfokú bíróságnak az államot kellett volna köteleznie az alperesek perköltsége megfizetésére.

Az ítélet tábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét részben, a perköltségviseléséről szóló rendelkezését érintően megváltoztatta az 1952. évi Pp. 253. § (2) bekezdését alkalmazva, mellőzte a felperes perköltségviselésére kötelezését, és az államot kötelezte az I. és II. r. alperesek részére külön-külön az elsőfokú bíróság által megállapított 127 000 - 127 000 Ft elsőfokú perköltség megfizetésére.

A felperes fellebbezése a per fő tárgyát érintően nem, csak a perköltségre vonatkozóan volt eredményes.

Mivel az eljárási illeték szempontjából az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) és az 1952. évi Pp. 24. § (1) bekezdése szerint a per tárgyának, azaz a keresettel érvényesített követelésnek vagy jognak az értéke az irányadó, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatása ellenére az első- és másodfokú eljárással felmerült illetéket a felperes személyes költségmentessége folytán az állam tartozik viselni a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a szerint.

A másodfokú eljárásban is pernyertesnek minősülő alpereseknek a fellebbezési eljárással felmerült, ügyvédi munkadíjban jelentkező perköltsége összegét az ítélet tábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja, (5)-(6) bekezdései, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alkalmazásával, mérlegeléssel, a kifejtett ügyvédi munkával arányban álló 10 000 Ft + áfa = 12 700 Ft-ban állapította meg. E körben figyelemmel volt arra, hogy mindkét alperes egy pársoros fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő, és a fellebbezést az ítélet tábla tárgyalás tartása nélkül bírálta el. Az alperesek másodfokú perköltségének megfizetésére is az államot kötelezte az 1952. évi Pp. 78. § (3) bekezdése alapján.

Debrecen, 2018. szeptember 27.

Dr. Görög Attila sk a tanács elnöke, Cógoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Dr. Riczu András sk bíró